

Optie 4

Monoloog – Cat

Ik maak mij zorgen over je.

Je bent jezelf niet meer de laatste tijd.

Je lacht niet meer, niet meer zoals eerst, niet meer echt.

Ik begrijp je, dat moet je niet vergeten.

De wereld lijkt even mooier, het gras even wat groener, je zweeft even uit dat donkere hol.

Maar uiteindelijk val je, Alice.

Je valt.

En wanneer je valt, val je hard, wil je weer zweven.

Dus neem je meer, en meer en meer en nog eentje.

Zodat je nooit meer terugvalt in die donkere diepte.

Totdat je je alleen maar goed kan voelen door die troep.

Dan is het al te laat.

Dan verdrink je in die donkerte en er is niemand die je leert zwemmen.

Maar Alice, ik kan zwemmen.

Ik kan je leren zwemmen, want ik moest het ook leren.

Ik zal je vasthouden, totdat je het zelf kan.

Alice, ik mis je.

Kom alsjeblieft terug.